

Inkluzivní vzdělávání, ale jak?

Město Krásná Lípa je snad více než 30 let městem, kde se nacházejí tzv. vyloučené lokality, jak se dnes moderně říká ...

Bohužel dlouholetou rádobou "sociální" politikou státu se problém spíše prohlubuje, než že by se řešil, jak předstírají nejrůznější státní instituce, komise, ministerstva atp. a utrácení za to v celé republice ohromné peníze.

Prvním úkolem musí být zajistit lidem práci. Cesty mohou být různé. Město Krásná Lípa se o to snaží již od roku 1991. V té době jsem začínal pracovat u města jako parťák prvních pracovníků zaměstnaných přes Úřad práce v rámci veřejně prospěšných prací. A od té doby nabízíme maximálnímu počtu jinak špatně zaměstnatelných lidí práci. Pokud nám stát pomáhá, pracuje jich u nás až 60 ročně. Bylo by dobré, aby podobným způsobem zaměstnávaly nezaměstnané i státní, polostátní i krajské firmy. Povodí Ohře, Správy a údržby silnic, Lesy ČR – všude tam se najde spousta manuální a jednoduché práce. Je to otázka i jisté společenské odpovědnosti.

Druhým důležitým úkolem je dostat děti do školy, poskytnout jim vzdělání, pomoci jim po škole s úkoly, doučováním a výchovou, pokud to rodiče nezvládají. Děláme to ve městě dlouhá léta tak, jak nám to alespoň do nějaké míry systém umožňuje. Soustředí se na to dlouhodobě naše základní škola i příspěvková organizace Kostka, která organizuje doprovodné činnosti.

Od začátku tohoto školního roku jsme však v centru pozornosti, protože problém (který nevím ani jak pojmenovat, jelikož se to v Čechách nějak nenosí...) řešíme tak, aby alespoň do nějaké míry fungovala základní škola.

V první ročníku ZŠ máme tři první třídy. Jedna je s alternativními metodami výuky a dvě „normální“. Na základě výsledků ze zápisu je však v jedné třídě větší procento Romů, ovšem pedagogicky posílená asistenty a speciálním pedagogem. Tak snaha alespoň trochu řešit problém školní úspěšnosti všech žáků, vyvolala u některých rodičů podporovaných místními „aktivisty“ neúměrnou reakci směřující nejen do školy, ale i na média a nejrůznější státní úřady. Výsledek? Prý segregujeme Romy!

Kdyby nám tak někdo poradil, co s tím, když romských dětí přibývá a naopak ostatních dětí je spíše méně? Stále častěji se také stává, že rodiče těch „ostatních“ se rozhodnou dát své děti do jiné školy, v jiném městě. Teoretici státních i nestátních institucí zatím reálný recept nenašli.

Smutný je fakt, že státní úřady a nejrůznější instituce - samozřejmě nezávislé...,

dají zdaleka nejen v tomto případě spíše na *romského* aktivistu, než na lidi zvolené ve volbách a lidi z praxe. Organizace, kterou „aktivista“ vede, sbírá miliony na dotacích a na varovná upozornění města nikdo nehledí.

A navíc právě ten aktivista má problémy se zákonem a to hned několik. Jednak byl opakovaně chycen, jak řídí auto pod vlivem návykových látek, bez řidičáku, který mu byl odebrán. Jednak čeká na soud v případě distribuce a prodeje drog. A také používá univerzitní diplom a titul, ačkoliv univerzitu nevystudoval. Tací jsou partnerem „státu“. Opakovaně jsme na vše upozorňovali nejrůznější instituce.

Vše musím psát v tajenkách a ne jak by se slušelo.

Vždyť by mě mohl dát ten stíhaný k soudu. A jiní mě napadat z rasizmu.

Mnohé základní školy daný problém teprve čeká, protože v rámci tzv. inkluzivního vzdělávání budou rušeny praktické školy, jak prosadil ministr Chládek v 36. novele školského zákona. Integrace za každou cenu! Učňovské školství už bylo v posledních dvaceti letech zničeno systémem financování a pod heslem, že každý má mít maturitu. Tak teď další reforma pokračuje v základním školství.

Zbyněk Linhart, 2. místostarosta města Krásná Lípa, senátor